

Hazanın Kızı

– A.Kadir · 09 Temmuz 2020

Sen hazanın kızısın
Baharın sonuna sormalı, düşen yapraklara seni;
Rengin her tonunda maharetin olmalı
Rüzgârın sesinde
Ve kuşların kanadında gizlidir hikâyen
Sessizlikle söyleşir fısıltıların
Göç yolunda
Sen hazanın kızısın
Hasatta birikir acıların
Aynı tohumların serildiği toprakta başka açan
Gündoğdu tarlalarında kızıl şafaksın;
Hüzünlü bir şarkısın ekinlerin rüzgârla dansında.
Yaşlı gözlerinde tuz olur sevdan,
Kırmızıya boyanmıştır çoktan
Pozunu verdiği fotoğrafta hazan.
Çünkü sen, hazanın kızısın
Güz yağmurları dokunur tenine
Geç doğan güneş;
Kadim dostusun geçen mevsimlerin
Yazın, kışın, baharın
Dökülen yaprak sonrası iskelet kalan ağaçların...
Eski kapılarında poz verdiği binalar kadar öksüz
Titrek gece lambalarının aydınlığında seyrettiğin gölgeler.
Sokak köpeklerinin bitmeyen oynaşında
Küçük bir kız çocuğu
Başında örgülü şapka
Sonbahar aşığı şiirler yaşatır mısralarında,
Kırlangıçların göçü anlatır ayrılığı,
Göç yollarında.
Bir varmış bir yokmuş gibisin
Sen hazanın kızısın biten mevsimin ardında;
Midende anlamsız sızılar olur üşümele birlikte;
Hayal edersin yine de,
Sonsuz bir ovada
Bir tren;

Adını verir ayrılıklara
Giderken...